N°. 143. A°. 1848.

Dingsdag, 28 November.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 24 *November* 1848.

Alzoo A. F. VAN AMSON, *Curator ad hoc* over de navolgende Slaven, zich bij rekweste heeft gewend, om *Brieven van Manumissie* voor dezelve te erlangen als:

1°. Voor het slavenkind *Adolphina*, bekend voor den vrijdom ten name van J. J. BRUIJNING.

2°. Voor het slavenkind *Charles*, bekend voor den vrijdom ten name van W. ELDER JR.

3°. Voor het slavenkind *Jarrij*, bekend voor den vrijdom ten name van G. S. CARSTAIRS nu wijlen.

4°. Voor de slavin *Rosi*, bekend voor den vrijdom ten name van E. A. VEENENDAAL.

5°. Voor de slavin *Francina*, bekend voor den vrijdom ten name van M. ELSDIJK.

6°. Voor de slavin *Susanna*, bekend voor den vrijdom ten name van P. van PARDO; — en

7°. Voor de slavenkinderen *Gehoorzaam*, *Anna Eliza* en *Saratje*, bekend voor den vrijdom op het Hoofdstuk van den *Raad Commissaris voor de Inlandsche Bevolking.*

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie daartegen te hebben, opgeroepen, om van hun vermeend regt of pretentie binnen den tijd van *drie* weken ter Gouvernements-Secretarie, aanteekening te doen.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 24 *November* 1848.

(23050) Alzoo de navolgende personen zich bij rekweste hebben gewend, om voor Slaven *Brieven van Manumissie* te erlangen, als:

1°. Fungerende CURATORS, voor den slaaf *Brampje*, toebehoorende aan den Boedel van wijlen H. VAN EIJCK.

2°. J. G. MALMBERG, voor het slavenkind *Louis*, toebehoorende aan Plantagie *Cliffort Kocqshoven.*

3°. M. van GOLLENSTEDE, voor den haar toebehoorende slaaf *Daantje.*

en 4°. A. van LEESTEN, voor den haar onder den last des vrijdoms toebehoorende slaaf *Johan.*

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie daartegen te hebben, opgeroepen, om van hun vermeend regt of pretentie binnen den tijd van *drie* weken ter Gouvernements-Secretarie aanteekening te doen.

De Gouvernements – Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Administratieve Policie.

Aan de Ingezetenen wordt kennis gegeven, dat het vak van den Waterkant, *van af den hoek van het Gouvernements-Plein tot aan de Oranje Straat*, wegens noodige reparatien, te rekenen *van Maandag den* 27*sten November e. k.*, gedurende eenige dagen, voor RIJ- EN VOERTUIGEN, zal worden afgesloten.

Paramaribo, den 24 *November* 1848.

De Procureur Generaal der Kolonie Suriname,
PH. DE KANTER.

Aan belanghebbenden wordt door deze kennis gegeven, dat de Heer HENDRIK ALEXANDER MONSANTO FILS *Officier van Gezondheid* 3e. *klasse*, als Divisie *HEELMEESTER* in deze Kolonie is geadmitteerd.

De Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt,
J. Æ. LISMAN,
Voorzitter.
JOHs. ABRAHAMSZ,
Scriba.

PARAMARIBO, *den* 28 *November* 1848.

(23381) Alzoo F. J. BLOOKER en MATTHIJS VAN EPSE, zich aan het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels* hebben geadresseerd, verzoekende voorloopige uitbetaling hunner vorderingen ten laste de Plantage *la Singularité*, aankomende den Boedel H A. BUHKE.

Zoo wordt hiervan mits deze aankondiging gedaan, ingevolge artikel 4 der Publicatie dd. 5 December 1843 (Gouvernements-Blad No. 8.)

De Secretaris,
F. C. COBLIJN.

(23380) Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zijn gedevolveerd, de onderstaande Boedels als:

Van HARTOG BENJAMINS, den 30 September 1848, MARIA ELISABETH KOHLWAGEN Wed. HENDRIKUS VAN MEERBEEK, den 30 October 1848 en PAULUS STAMELAAR, den 31 dito.

En worden mitsdien alle Crediteuren en Debiteuren derzelver opgeroepen, om aan het Departement voormeld, van hunne pretentien aanteekening te doen, en hunne verschuldigden aan te zuiveren, op pœne van verstoken te zijn, van alle regt en actie tegen de voormelde Boedels.

Paramaribo, den 27 *November* 1848.

De Fungerende Curators,
J. O. N. ENGELBRECHT.
CHs. LIONARONS.

Tweede Advertentie.

(20981) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op VRIJDAG den 1 December 1848, des voormiddags om *half negen* ure, ten overstaan van den Heer Commissaris uit gemeld Hof publiek bij Executie verkoopen.

De SLAVEN met namen *Charles*, *Adriaan*, *Toontje*, *Heintje*, *Johanna*, *Adjuba*, *Frans*, *Christiaan* en *Catharina*, bekend gestaan hebbende ten name van den Boedel wijlen J. B. L. TEN BEHM WENTHOLT, thans ten name van H. STENHUIJS JR. en diens eigendom.

De Slavin *Sabina* met haar Kind *Johannes*, bekend als het eigendom van J. C. H. SCHILDERUS (nu Boedel) voor den vrijdom, doch als het eigendom van H. STENHUIJS JR. in Executie genomen.

Paramaribo, den 27 *November* 1848.
A. DE RANDAMIE.

(20980) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal over *zes* weken dag en datum nader te bepalen, publiek bij Executie verkoopen:

De Buiten of Kweek-Grond *l'HERMITAGE*, gelegen aan de *Wanica Straat* bij de Post *Poelepantje*, aankomende den Boedel wijlen CHARLES FREDERIK NAHLOP.

Paramaribo, den 27 *November* 1848.
A. DE RANDAMIE.

De *Commissie tot hertaxatie der huurwaarde van Huizen en Gebouwen* binnen de Stad *Paramaribo* en derzelver omtrek, brengt bij deze ter kennis van de Ingezetenen, dat zij hare werkzaamheden zal voortzetten op Woensdag den 29sten dezer maand, des morgens ten *zeven* ure, in Wijk La. A, aan te vangen met N°. 141.

Paramaribo, den 27 *November* 1848.

De Scriba bij de Commissie voornoemd,
H. S. ABENDANON.

Heden Morgen om 9 ure,
opening der inschrijvings-billetten op de geannonceerde

11 Balen schoone KATOEN,

van Plantaadje *Bellevue*, ten overstaan van den Heer Gecommitteerde uit den Hove.

Paramaribo, den 28 *November* 1848.
(23378)

BUITENLAND.

Engeland.

Te Chemnitz is dezer dagen een ernstige opstand uitgebroken. Aanleiding was, dat het gemeen twee personen wilde bevrijden, die naar hun oordeel te lang gevangen werden gehouden, zonder dat hunne zaak voortgang had. Er ontstond dientengevolge eene botsing tusschen de bevolking en de burgerwacht, die zoo hoog liep, dat de laatste van hare wapenen moest gebruik maken, terwijl door

het volk hier en daar barricades werden opgerigt. Men heeft bij die gelegenheid onderscheidene dooden en gewonden te betreuren gehad. — In Beijeren verheft zich een hevige oppositie tegen het ministerie, dat de in Maart verworven vrijheden des volks tracht te verkorten. — In Wurtemberg verneemt men dezelfde klagten, de drukpers-processen nemen daar schrikbarend toe en een aantal redacteurs zitten gevangen. — Uit Dresden wordt geschreven, dat men aan de saksische standen eerstdaags eene nieuwe wet op de drukpers zal voorleggen, welke nog erger zijn moet, dan de gestrengste censuur. Hoewel aan dit alles een einde zal komen, zoodra de grondregten te Frankfort aangenomen zullen zijn, vreest men toch, dat deze reactionnaire pogingen intusschen nog tot hevige onlusten aanleiding zullen geven. De regerende familie van Hohenzollern Sigmaringen moet voornemens wezen, dat vorstendom ter beschikking van het rijksbestuur te stellen, dat het waarschijnlijk bij Baden, gedeeltelijk bij Wurtenburg zal inlijven. De prins van Hohenzollern-Hechingen zou dit voorbeeld volgen.

Amerika.

Moord van eene geheele Kolonie van Protestantsche Zendelingen.

De dagbladen der Sandwich-Eilanden bevatten het volgend zoo droevig, als omstandig verhaal:

Sedert tien jaren had zich aan de boorden van de Columbia een geheel gezelschap prostestantsche zendelingen gevestigd, om onder de leiding van den eerwaarden leeraar Whiteman aan de beschaving en bekeering der Caijousen, een der nog meest domme en woeste Indische stammen van die streken, te arbeiden. Reeds meermalen hadden de wilden kwaadwilligheid jegens deze zendelingen doen blijken, maar in de hoop van allengs hunne woestheid te zullen overwinnen, bleef de leeraar Whiteman zijne ondernomen taak met volhardend geduld voortzetten, zonder zelfs op voorzorgen ter beveiliging van zijn, eene soort van kolonie vormend gezelschap bedacht te zijn. Nu echter wilde het ongeluk dat eene besmettelijke ziekte, de loop, door eenige landverhuizers uit de Vereenigde Staten, te Waulotpou, het hoofddorp van den wilden stam, werd overgebragt en er verschrikkelijke verwoestingen onder aanrigtte. Daar de Heer Whiteman wel eens vroeger lijders aan ziekte of kwalen daarvan genezen had, hadden de wilden zich in hunne domme onwetendheid in het hoofd gesteld, dat hij met eene bovennatuurlijke magt hiertoe begaafd was, en dus kwamen zij hem nu ook smeken, die gave te hunnen behoeve aan te wenden, een verzoek waartoe hij zich goedhartig verleende; maar de ziekte was te kwaadaardig: bijna al de lijders bezweken en de Caijousen kwamen tot het denkbeeld, dat de zendelingen hun vergif, in plaatse van geneesmiddelen toedienden, om hunnen stam uitteroijen en zich van hun land meester te maken. Er waren er evenwel, die aan de goede trouw des zendelings bleven gelooven, en die om de anderen te overtuigen, voorsloegen eene proef der geneesmiddelen op 3 personen, twee zieken en een gezonde, te nemen; nu wilde het ongeluk, dat ook zelfs de gezonde door de ziekte werd overvallen en dat alle drie er onder bezweken. De woede der wilden was thans niet langer te beteugelen; de dood van al de zendelingen werd door hen vastgesteld.

Het was omstreeks twee ure in den namiddag, toen de Indianen stuksgewijze en zonder in het minst van hun gruwzaam voornemen te doen blijken, maar verborgen wapenen bij zich dragende, zich naar het zendelings-huis begaven, waar de Heer *Whiteman* met het onderwijzen der kinderen en de overige zendelingen benevens de vrouwen met onderscheiden andere werkzaamheden bezig waren. Zoodra de Indianen begrepen genoegzaam sterk in getal bijeen te zijn, vielen zij gelijktijdig met bijlen en pistolen op hunne slagtoffers aan. De heer *Whiteman* bekwam een kogel in de borst en een houw over het hoofd, sleepte zich nog naar de sofa en blies daar den adem uit. Mevrouw *Whiteman*, zijne echtgenoote, werd letterlijk in stukken gescheurd; de andere vrouwen en kinderen waren op het punt van hetzelfde lot te ondergaan, toen er zich midden uit de moordenaars zelve eene stem verhief, die riep *deernis met de onschuldigen*: en hierop werden zij gespaard.

Later heeft men nog eene bijzonderheid vernomen, die toen de moord reeds begonnen was, nog veel had bijgedragen om de woede der wilden ten top te voeren. Aan een der reeds in hunne handen gevallen zendelingen, met name *Roges*, beloofden zij het leven, zoo hij hun het verraderlijk plan van zijn opperhoofd geheel wilde mededeelen. De ongelukkige verklaarde in zijnen doodangst en in de hoop van zich aldus te zullen redden, dat *Whiteman* werkelijk het plan gevormd had, om hen allen te vergiftigen, ten einde hun land aan de Amerikanen te leveren; dat er aanvankelijk in eenen bij pacht gehouden raad besloten was geweest het vergif allen gelijktijdig toe te dienen, maar dat het bij nader inzien raadzamer geoordeeld was, zulks langzamerhand te doen, en dat de oorzaak van de sterfte hierin gelegen was. Na het afleggen van deze verklaring was, overeenkomstig de hem gedane belofte, het leven werkelijk aan *Roges* geschonken, maar een later opkomende Indiaan, die zulks niet wist, zette hem zijne karabijn op de borst en schoot hem ter neêr. Daar men ook nog eenen anderen der zendelingen eene soortgelijke verklaring had afgeperst en deze er zelfs had bijgevoegd, dat Mevrouw *Whiteman* de medepligtigen van haren man was geweest, is dit waarschijnlijk wel de reden, waarom men haar van de genade aan de andere vrouwen verleend, uitgesloten heeft. Aan dezen laatstgemelde werd ook nog door de Caijousen afgevraagd, of hij tot hunne partij, of die der Amerikanen behoorde, en op zijn antwoord, dat hij voor hen was en zijne landgenooten haatte, voegde een der Indianen hem toe. » Bewijs dit dan, door den daar staande zoon van uw gewezen opperhoofd te dooden," tevens duwde hij hem eene pistool in de hand. De ellendeling aarzelde een oogenblik, maar loste toch eindelijk het schot, en de jonge *Whiteman* viel dood ter neder.

Van de vijftien leden van het zendelingschap, die in hun bloed badende door de wilden werden achtergelaten, waren er vier nog levend; deze waren de bedienden, welke de Indianen, omdat zij ze voor minder schuldig hielden, minder zwaar mishandeld hadden.

Zoodra de Heer *Abernethij*, gouverneur van Columbia, het berigt van de verschrikkelijke gebeurtenis ontving, zond hij er verslag van aan het wetgevend ligchaam van den staat van Oregon, en ontving hij eene volmagt tot het bijeenbrengen van een korps van 500 vrijwilligers, om den bloeddorstigen stam der Cayousen te gaan straffen. Deze vrijwilligers waren weldra bijeengebragt en zijn onder aanvoering van eenen kapitein *Lee* onverwijld opgerukt.

De bedoeling is echter nog minder het nemen van wraak dan wel van, door het stellen van een geducht voorbeeld van strafoefening, andere stammen van het mishandelen der zendelingschappen af te schrikken, en zoo men verzekerd heeft, ook de maatschappij van de baai van Hudson alreeds aanzienlijke versterkingen naar Walla-Walla gezonden.

SCHEEPVAART.

BINNENGEKOMEN.

Den 26sten dezer, het schip Jacoba, Kapt. A. K. de Groot, van Amsterdam, hebbende 44 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 25sten, het schip West-Indie, Kapt. T. D. Lieuwen, naar Amsterdam, ad.ng: 470 vaten Suiker en 45 balen schoone Katoen.

SCHEPEN **IN LADING.**

NAAR AMSTERDAM.

Het schip Amicitia, kapt. B. J. Wijgers, adres bij Gisius en Co.

Het schip Noord-Holland, Kapt. F. C. Overeem, adres bij Gisius en Co.

Het schip Astrea, kapt. J. A. de Lang, adres bij H. Degenhard.

Te Paramaribo bij J. J. ENGELBRECHT.